

ארץ זבת

אין זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

חלב ודבש

וכן נענשו דור המדבר בענין המרגלים שלא האמינו מה שאמר להם הש"ת שהיתה ארץ זבת חלב ודבש, וכן ממה שאמרו (חגיגה י"ג) במופלא ממך אל תדרוש במוכסה ממך אל תחקור וכו', נראה שאין לאדם לחקור בכמו אלו הענינים שהם עמוקים ומכוסים, וכמו שאמרו במשנה (שם י"א) אין דורשין וכו' וכל המסתכל בד' דברים ראוי לו כאילו לא בא לעולם מה למעלה מה למטה וגו' וכל שלא חס על כבוד קונו וכו'. (בית אלקים להמב"ט, שער היסודות פרק א')

**ב"ה - מדור "טוב הארץ" ח"א - גליון 172 - כד אלול תשס"ד לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" - עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ זבת חלב ודבש

ספר מאור ושמש - פרשת קדושים ד"ה וכי

וכי תבואו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל. ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קודש הלולים לה' ובשנה החמישית תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני ה' אלהיכם. יש לדקדק מה זה ונטעתם כל עץ מאכל היה לו לומר כל עץ פרי מה זה עץ מאכל. וגם עיקר מצות ערלה צריך להבין למה אסרה התורה פירות אילנות שלש שנים רצופים אפילו בהנאה. וגם למה דוקא בשנה הרביעית צריך פדיון כל הפירות. ונראה להקדים שגם המדרש רבה הוא תמוה מאד על זה הפסוק ונטעתם כל עץ מאכל הדא הוא דכתיב עץ חיים היא למחזיקים בה וגו' אלו נאמר לעמלים בה לא היתה תקומה לשונאי ישראל אלא למחזיקים בו'. והנה המדרש מאריך מאד ואינו מפורש מה שייכות הפסוק הזה לפסוק ונטעתם וגו'. ונראה לפרש על פי פשוטו דהנה כונת הבורא ברוך הוא וברוך שמו היה בזה שנתן לבני ישראל ארץ הקדושה מחמת שהוא ארץ אשר אוירה מחכים כי הוא מכוון כנגד ארץ עליונה אשר היא נקראת מלכות שמים וממילא בקל יכול אדם לבא שם לעבוד ה' באמת אבל אליה וקוץ בה מחמת שהיא ארץ זבת חלב ודבש וכל התענוגים של העולם הזה גם כן שכיח בה על כן יוכל אדם ח"ו למשוך עצמו לגשמיות ולשכוח לעבוד ה' באמת ובפרט כשבאו ישראל לארץ

מצאו בתים מלאים כל טוב וזיתים וכרמים מלאים פירות ובודאי יכולים מיד למשוך אחר הגשמיות, על כן עצה היעוצה לזה שנתן הקב"ה לישראל שידע האדם כל טוב שנותן לו השם יתברך לא נותן לו בשביל עצמו רק כדי להיות משפיע מטובו לאחרים והשי"ת לא עשה אותו רק כמו גזבר על כל הטוב כדי לחלק לעניים ולא לחשוב בעצמו כלל שהוא שלו רק שיהיה לו בו רק חלק כחלק העני ובוזו יוכל האדם לבא לעבודת ה' באמת. וזה היה מדריגת זבולון ויששכר שהיה יוצא בפרקמטיא בימים ובדרכים כדי להשפיע ללומדי תורה. וזהו הדרך הנכון וישר לכל אדם כי בצל החכמה בצל הכסף, אבל זאת העבודה הוא עבודה קשה מאד שיהיה אדם עוסק בעבודת האדמה תמיד או בשאר עבודות וסחורות בשביל אחרים ולא יחשוב בו לעצמו יותר משאר עניים ואביונים, על כן הזהירה התורה הקדושה כי תבואו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל רצה לומר שתהיה כונתכם בשעת נטיעה מיד לנטוע עץ שיהיה למאכל לאחרים ולא לבדך רק להשפיע לאחרים. וזהו פירוש המדרש הדא הא דכתיב למחזיקים בה וגו' רצה לומר שיהיה כונתכם בעת התעסקות בעולם הזה להיות מחזיקים בלומדי תורה וזהו כל עץ מאכל כנ"ל. אבל זה קשה מאד להרגיל אדם עצמו שיהיה כל כונתו בעבודתו רק להחזיק לאחרים, על כן אמרה תורה שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל ואסרה תורה אפילו בהנאה שלא ליהנות מעבודתו כלל וממילא מורגל שלא להחזיק טובה לעצמו כי רואה שהקב"ה אסר כל הפירות של עבודתו אפילו בהנאה ובשנה הרביעית מוכרח לפדות הפירות ולהעלות לירושלים ליתן לכהנים ולוים ולהודות להשם, זהו גם כן להרגילו שלא יחזיק לעצמו טובה יותר בהפירות מאחרים וממילא שמורגל ארבעה שנים רצופים שלא ליהנות מפירותיו יהיה מורגל בקל בשנה החמישית להיות מחזיק לאחרים בעבודתו שיתן לו השם יתברך עושר ונכסים:

נודה לך ה' אלקינו על ארץ חמדה טובה ורחבה

שרצית והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה